

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

**Збірник матеріалів
II –ї Всеукраїнської
науково-методичної конференції**

08 - 10 квітня 2020 року, м. Одеса

У збірнику опубліковано матеріали II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти», яка проходила 08 - 10 квітня 2020 року на базі Одеської національної академії харчових технологій.

Для педагогічних та науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, усіх, хто цікавиться питаннями забезпечення якості вищої освіти.

Рекомендовано до друку Оргкомітетом конференції

Редакційна колегія:

Єгоров Б.В.

- ректор Одеської національної академії харчових технологій,
д. т. н., професор (голова редакційної колегії)

Трішин Ф.А.

- проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи,
к. т. н., доцент (заступник голови редакційної колегії)

Дец Н.О.

- начальник навчального відділу, к.т.н., доцент

Корнієнко Ю.К.

- директор центру дистанційного навчання, к. ф.-м. н., доцент

Кручек О.А.

- начальник відділу контролю якості та сертифікації,
к. т. н., доцент

**Мураховський
В.Г.**

- директор Навчально-методичного центру забезпечення
якості вищої освіти, к. ф.-м. н., доцент

Сярова А.С.

- методист Навчально-методичного центру забезпечення
якості вищої освіти

**Оргкомітет II-Всеукраїнської науково-методичної конференції
«Забезпечення якості вищої освіти» може не поділяти думку учасників.
Відповідальність за зміст і достовірність поданого матеріалу несуть
учасники.**

комунікативних компетенцій студентів, а значить в майбутньому забезпечить конкурентні переваги на ринку праці для цих спеціалістів.

Література

1. Чепурний В. І. Активізація навчально-пізнавальної діяльності студентів [Веб сайт]. URL: http://umo.edu.ua/images/content/nashi_vydanya/stud_%20almanah/69.pdf.

2. Радченко О.Б. Емоційна грамотність педагога як елемент психологічної компетентності особистості. *Розвиток ключових компетентностей особистості педагога в умовах реформування освіти*: матеріали всеукраїнської науково-практичної інтернет - конференції з міжнародною участю. (м. Біла Церква, 28 травня 2019 р.). Біла Церква, 2019. С.64-67.

ШЛЯХИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ ТА ЄС

Т.В. Константинова

Вища освіта є наріжним каменем сталого розвитку. Вона створює нові знання, навчає конкретних навичок та пропагує основні цінності, такі як свобода, толерантність та гідність. У рамках четвертої Цілі сталого розвитку (ЦПР) щодо інклюзивної та справедливої якості освіти та можливостей навчання протягом усього життя, мета 4.3 передбачає, що до 2030 року країни повинні забезпечити рівний доступ для всіх жінок та чоловіків до доступної та якісної технічної, професійної та вищої освіти, включаючи університетську.

Сегмент вищої освіти дуже різноманітний. Окрім широкомасштабних традиційних програм та вищих ступенів освіти, існують курси зі скороченим терміном навчання з кар'єрним, професійним чи технічним спрямуванням. Незважаючи на те, що традиційний шлях освіти досі залишається домінуючим, зараз зростає кількість дистанційних та змішаних програм. В багатьох країнах ЄС, а також в Україні, вищі навчальні заклади освіти відрізняються за розміром, вартістю, курсами, процедурами, традиціями, управлінням та якістю освіти. Слід відмітити, що ці відмінності посилюються різною національною політикою щодо критеріїв прийому та фінансування. Визначальною характеристикою більшості систем вищої освіти є велика нерівність у доступі та завершенні, особливо, за рівнем доходу громадян які бажають отримати вищу освіту. За відсутності політики та програм підтримки кваліфікованих студентів з неблагополучного середовища, зусилля щодо розширення систем вищої освіти ризикують розширити ці прогалини.

Щоб зробити вищу освіту каталізатором створення стійких, інноваційних та гуманних суспільств, уряди та заклади вищої освіти повинні розробити політику, з метою зробити коледжі та університети доступними та інклюзивними.

Студенти з країнами з високим рівнем доходу почали відвідувати університети та коледжі з більшими темпами протягом десятиліть після Другої

світової війни. Але приблизно 20 років тому вступ до країн з середнім рівнем доходу почав збільшуватися і випереджав решту; За останні 20 років рівень зарахування підвищився на 7% на рік у країнах з вищим середнім рівнем доходу та на 5% у країнах із нижчим середнім рівнем доходу.

Існує кілька причин підвищення рівня участі, включаючи зростання попиту, збільшення багатства, більш підтримувану політику уряду та зростаюче почуття відповідальності за соціальну справедливість. Основною рушійною силою стало зростання попиту на вищу освіту середніх класів, на що уряди відреагували, знайшовши способи підтримати збільшення участі та побудувавши нову інфраструктуру (UIS, 2014). Підвищення рівня прогресивного розвитку в початкових та середніх школах також є фактором зростання попиту. З тим більше студентів завершують цикли середньої освіти, вони звертаються до вищої освіти, щоб допомогти підготувати їх до нових кар'єр, професій та життєвих можливостей. Іншим фактором є посилення участі у вищій освіті нетрадиційних студентів, у тому числі студентів, які навчаються за сумісництвом та працюючих дорослих.

У рекомендаціях міністрів європейських країн (Лувен, 2009) вказується на студенто-центроване навчання і місію вищої освіти. Українські ВНЗ потребують подальшої роботи у напрямі наближення до поставленої мети. Доречно розробити і запровадити систему залучення студентів до участі в оцінюванні якості вищої освіти в їх навчальному закладі, наприклад, на сайті університету запровадити анонімне оцінювання студентами роботи кожного викладача. Розробити систему залучення органів студентського самоврядування щодо організації навчання у ВНЗ, зокрема створення розкладу занять, забезпечення вибору студентами викладачів за кожною дисципліною.

Так, слід зазначити, що для українських ВНЗ необхідні державні гарантії і фінансове забезпечення мобільності студентів та професорсько-викладацького складу в міжнародному освітньому просторі. Зокрема, доцільно забезпечити стажування викладачів за кордоном у провідних європейських університетах, яке координується і фінансується ВНЗ або державою та збільшити кількість студентів, які навчаються за кордоном, за рахунок ВНЗ або держави. Без системного реформування національної системи освіти є неможливими динамічні зміни в українському суспільстві. Проте сьогодні можна констатувати обмежену результативність освітніх реформ. Головною причиною цього можна назвати часті зміни уряду і керівників освіти, що не давало змоги завершити реформу, дійти до стадії аналізу, підведення підсумків і створення уточненого плану продовження реформи. На цей процес необхідно в середньому 6–8 років. Отже, для України, яка чітко визначила орієнтир на входження в освітній простір Європи, здійснює модернізацію освітньої діяльності в контексті європейських вимог, проблема якості освіти є однією з основних. Проте позитивні тенденції, які намітилися у системі вищої освіти, все ж стримуються нерозробленістю конкретних механізмів підвищення її якості,

існуючою системою централізованого жорсткого контролю та відсутністю культури забезпечення якості освіти всіма учасниками освітнього процесу.

НАВЧАННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ КЕЙС-МЕТОДУ

Г.М. Мурзановський

Кейс-метод популярний метод навчання на основі використання реальних економічних, соціальних та бізнес-ситуацій, вперше був приміненний викладачами Гарвардської школи бізнесу в 1921 році. Кейс (case study) - це спеціально підготовлений навчальний матеріал, що містить структурований опис реальних практичних ситуацій.

Даний метод у сучасних умовах, разом з використанням методів розвитку творчого потенціалу особистості та імітаційних ігор, є інноваційним та інтерактивним способом посткласичної моделі освіти.

Широке використання кейс-методу або кейс-стаді в бізнес-навчанні провідними навчальними закладами в усьому світі, обумовлено такими його характеристиками:

- є інтерактивним методом посткласичної методології викладання;
- методологічною насиченістю: містить у собі гносеологічний;
- праксеологічний та аксеологічний потенціал;
- метод інтенсивного навчання: активізує діяльність викладача та студента;
- демократизмом, що відповідає сучасному суспільству та його цінностям;
- здатністю до інтеграції з іншими методами навчання;
- інтелектуального засобу, що дозволяє ефективно навчатися професії і вирішувати професійні проблеми;
- значними можливостями для виховання професійних, соціальних і загальнолюдських якостей студентів, здатність адаптуватися до екстремальних ситуацій та приймати оптимальні рішення.

Важливою особливістю методу аналізу ситуацій у навчанні є підвищення ефективності діяльності викладача: реалізуючи максимально свої здібності, також їх розвиваючи. Діяльність викладача враховує такі функції: навчальну, організуючу, дослідницьку та виховну. Ці функції сприймаються в єдності, проте в реальній учбовій діяльності вони часто реалізуються роздільно. В процесі використання кейсів спостерігається їх органічна та синкретична єдність.

Кейс-метод, з гносеологічної точки зору, є методом активного навчання. Під час використання даного методу відбувається розуміння досліджуваного предмета, що містить вірогідне знання та виявляється при аналізі практичних ситуацій. Найважливіші гносеологічні особливості кейс-методу:

- неоднозначність одержуваного знання;
- різноманіття джерел знання (додатки до кейса - статистичні матеріали, висловлювання учасників обговорення);

**ПЕРЕЛІК ЗВО УКРАЇНИ, ЩО ВЗЯЛИ УЧАСТЬ
У II-ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ**

1. Академія рекреаційних технологій і права, м. Луцьк
2. Бахмутський коледж мистецтв ім. І. Карабиця, м. Бахмут
3. Вищий навчальний комунальний заклад Львівської обласної ради «Львівська медична академія ім. А. Крупинського», м. Львів
4. Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету, м. Вінниця
5. Горлівський інститут іноземних мов Державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет, м. Бахмут
6. Державний заклад «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України», м. Запоріжжя
7. ДЗ «Луганський національний університет ім. Т. Шевченка», м. Старобільськ
8. Донецький національний медичний університет, м. Краматорськ
9. Донецький національний медичний університет, м. Кропивницький
10. Донецький національний медичний університет, м. Лиман
11. Донецький національний медичний університет, м. Маріуполь
12. Житомирський торговельно-економічний коледж Київського національного торговельно-економічного університету, м. Житомир
13. Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя
14. Івано-Франківський національний медичний університет, м. Івано-Франківськ
15. Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, м. Івано-Франківськ
16. Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ
17. Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ
18. Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук
19. Луцький національний технічний університет, м. Луцьк
20. Маріупольський державний університет, м. Маріуполь
21. Миколаївський коледж Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», м. Миколаїв
22. Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ
23. Національний університет оборони України ім. І. Черняховського, м. Київ
24. Національний університет харчових технологій, м. Київ
25. Національний фармацевтичний університет, м. Харків
26. Одеська державна академія технічного регулювання та якості, м. Одеса
27. Одеський національний політехнічний університет, м. Одеса
28. Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова (ОНУ), м. Одеса

- 29.**Полтавський національний педагогічний університет ім. В.Г. Короленка, м. Полтава
- 30.**Східноукраїнський Національний університет ім. В. Даля, м. Сєверодонецьк
- 31.**Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, м. Тернопіль
- 32.**Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків
- 33.**Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава
- 34.**Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини, м. Умань
- 35.**Харківська медична академія післядипломної освіти, м. Харків
- 36.**Харківський національний медичний університет, м. Харків
- 37.**Центральноукраїнський державний педагогічний університет ім. В. Винниченка, м. Кропивницький

Особливості опитування стейкхолдерів освітнього процесу Я.С. Коробейникова	104
Нейромережі як засіб пошуку аномалій даних Л.М. Радзіховська, Д.Ю. Радзіховський	107
Роль актуальних новин у навчальному процесі В.В. Немченко, Г.В. Немченко	110
Особливості викладання дисципліни «Методологія наукових досліджень» Н.Й. Басюркіна	111
Основні тенденції змін у викладанні економічних дисциплін бізнес-спрямування у поточному навчальному році В.І. Колесник, С.Ю. Вігуржинська	113
Шляхи розвитку комунікативних компетенцій здобувачів освіти Т.В. Савченко	114
Шляхи забезпечення якості вищої освіти в Україні та ЄС Т.В. Константинова	116
Навчання за допомогою кейс-методу Г.М. Мурзановський	118
Інтерактивний підхід до викладання Англійської мови в аспірантурі М.А. Огренич, М.Є. Шепель, М.Л. Яковлєва	119
Оцінка інвестиційної привабливості розробки проекту сонячних холодильних установ Т.В. Константинова	121
Особливості дуальної системи навчання у вищій школі А.Д. Салавеліс, І.М. Калугіна, С.М. Павловський	123
Розширення тематики кваліфікаційних магістерських робіт на кафедрі Технології зберігання зерна - вимога часу Т.В. Страхова, А.В. Борта, Л.Д. Дмитренко	124
Методичні підходи до викладання дисципліни «Товарознавство» в умовах глобалізації економіки О.В. Бочарова, О.І. Данилова	126
Ціннісно-мотиваційний компонент культури здоров'я студентів Т.П. Сергєєва, О.М. Кананихіна	128
Оптимізація процесу фізичного виховання студентів на основі застосування конструктивної моделі спортивно-орієнтованого фізичного виховання з використанням футзалу Д.В. Болтоматіс, О.В. Павлюк, Н.В. Павлова	131
Покращення якості освіти студентів за допомогою оптимальної організації їх навчальної діяльності С.В. Халайджі, Т.В. Захлевська	133
Методика викладання Фізики з урахуванням особливостей сучасного етапу О.Є. Сергєєва, С.Н. Федосов	135
Інтернаціоналізація вищої освіти в ОНАХТ С.Н. Федосов	136
Застосування синергетики у Вищій математиці А.В. Вітюк, В.Х. Кирилов, Н.В. Нужна	138